

Rep.Nr.

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

**BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN 24 JANUARI
2007.**

1ste Kamer

Kortgeding
Tegensprekelijk
Prejudiciële vragen + verzending naar het Europees
Hof van Justitie

In de zaak:

**CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR
RACISMEBESTRIJDING**, publieke instelling met
burelen gevestigd te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 138, B.

...

Tegen:

N.V. FIRMA FERYN, met maatschappelijke
zetel gevestigd te...

...

...

Het Arbeidshof verzoekt hiernavolgende prejudiciële vragen voor te leggen aan het Europees Hof van Justitie :

- Is er sprake van directe discriminatie in de zin van artikel 2 (2)(a) van de richtlijn 2000/43EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming, indien een werkgever, nadat hij een opvallende werkaanbieding heeft geplaatst, publiekelijk verklaart :

ik moet de eisen van mijn klanten invullen. Als u zegt 'ik wil dat bepaald product of ik wil het zus en zo', en ik zeg 'ik doe het niet, ik laat die mensen toch komen' dan zegt u 'ik moet die poort niet hebben'. Dan sluit ik mijn eigen winkel. Wij moeten aan de eisen van de klanten voldoen. Dat is niet mijn probleem. Ik heb het probleem Belgen niet gemaakt. Ik wil dat de firma draait en dat we op het einde van het jaar onze omzet halen en hoe ik die haal... ik moet hem halen zoals de klant het wil!"

- Is het voldoende voor de vaststelling van directe discriminatie bij de voorwaarden voor toegang tot arbeid in loondienst, vast te stellen dat de werkgever direct discriminerende selectiecriteria^a hanteert?

- Kan voor de vaststelling van directe discriminatie in de zin van artikel 2 (2)(a) van de richtlijn 2000/43EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming, rekening gehouden worden met de aanwervingen van uitsluitend autochtone monteurs bij een verbonden vennootschap van de werkgever, wanneer het discriminatoir karakter van het aanwervingsbeleid van die werkgever wordt onderzocht?

- Wat dient begrepen te worden onder "de feiten die *directe* of *indirecte* discriminatie kunnen doen *vermoeden*" zoals voorzien in artikel 8.1 van de richtlijn? Welke gestrengheid dient een nationale rechter aan de dag te leggen bij de beoordeling van feiten die het vermoeden van discriminatie wekken?

a) In welke mate vormen eerdere feiten van discriminatie, (publieke bekendmaking van direct discriminerende selectiecriteria in april 2005) "feiten die *directe* of *indirecte* discriminatie kunnen doen vermoeden" zoals voorzien in artikel 8.1 van de

Richtlijn.

b) Vormt een vastgestelde discriminatie in april 2005 (publieke bekendmaking in april 2005) later een vermoeden voor het voortduren van een direct discriminerend aanwervingsbeleid?

Volstaat het - gelet op de feiten van het hoofd-
geding - om het vermoeden (dat een werkgever een
discriminatoir aanwervingsbeleid hanteert en verder-
zet) te wekken dat hij in april 2005 ter beantwoor-
ding van de vraag of hij allochtonen en autochtonen
niet op dezelfde manier behandelt als werkgever en
dus eigenlijk een stuk racistisch is, publiekelijk
antwoordt : "ik moet de eisen van mijn klanten
invullen. Ais u zegt 'ik wil dat bepaald *product of*
ik wil het zus en zo', en ik zeg 'ik doe het niet,
ik laat die *mensen toch komen*', dan zegt u 'ik moet
die poort niet hebben'. Dan sluit ik mijn eigen
winkel. Wij moeten aan de eisen van de klanten
voldoen. Dat is niet mijn probleem. Ik heb het
probleem Beigen niet gemaakt. Ik wil dat de firma

draait en dat *we op het einde van het jaar onze omzet halen en hoe ik die haal... ik moet hem halen zoals de klant het wil!*"

c) Kan - gelet op de feiten van het hoofdgeding - een gezamenlijk persbericht van een werkgever en de nationale instantie die discriminatie bestrijdt, waarin feiten van discriminatie minstens impliciet worden bevestigd door de werkgever, een dergelijk vermoeden wekken?

d) Wekt het feit dat een werkgever geen allochtone monteurs tewerkstelt een vermoeden van indirecte discriminatie, wanneer diezelfde werkgever enige tijd terug grote moeilijkheden ondervond om monteurs aan te werven en daarbij ook publiekelijk verklaart dat zijn cliënteel niet graag samenwerkt met allochtone monteurs?

e) Volstaat één feit om een vermoeden van discriminatie te hebben?

f) Kan - gelet op de feiten van het hoofdgeding - een vermoeden van discriminatie in hoofde van de werkgever worden afgeleid uit de uitsluitende aanwerving van autochtone monteurs bij een verbonden vennootschap van die werkgever.

- Welke gestrengheid dient de nationale rechter aan de dag te leggen bij de beoordeling van het tegenbewijs dat geleverd dient te worden wanneer een vermoeden van discriminatie in de zin van artikel 8.1 van de richtlijn is gewekt?

Kan een gewekt vermoeden van discriminatie in de zin van artikel 8.1 van bedoelde richtlijn weerlegd worden door een eenvoudige en eenzijdige verklaring van de werkgever in de pers dat hij niet of niet langer discrimineert en dat allochtone monteurs welkom zijn; en/of door de eenvoudige verklaring van de werkgever dat bij hem, exclusief de zusteronderneming, alle vacatures voor monteurs bezet zijn en/of door de vermelding dat er een Tunesische kuisvrouw in dienst werd genomen en/of kan het vermoeden, gelet op de feiten van het hoofdgeding, uitsluitend worden weerlegd door effectieve aanwerving van allochtone monteurs of/en door nakoming van in de gezamenlijke persmededeling opgenomen engagementen?

Wat dient begrepen te worden onder een "evenredige, doeltreffende en afschrikkende sanctie" zoals voorzien in artikel 15 van de Richtlijn 2000/43EG ?

Staat de vereiste van artikel 15 voormeld de nationale rechter toe om - gelet op de feiten van het hoofdgeding - louter vast te stellen dat er direct werd gediscrimineerd?

4f veronderstelt dit daarentegen dat de nationale rechter ook de stakingsvordering, zoals voorzien in het nationale recht, uitspreekt?

In welke mate is verder vereist dat gelet op de feiten in het hoofdgeding de nationale rechter de publicatie van het tussen te komen vonnis beveelt als evenredige doeltreffende en afschrikkende sanctie?

Gelast de verzending aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van een door de Voorzitter en de griffier van het Hof ondertekende expeditie van deze beslissing;

